

Jézus mondatai méltán nevezhetők örökérvényűnek, hiszen egészen pontosan felfedezhetjük ezen szentírási szakasz tartalmát az emberiség eddigi történetében. Jelen korunkban is vannak ájtatos, képmutató „írástudók”, akik egy közvetítő közegen (média) keresztül kizárólagosan és sajátos tartalommal töltik meg a „kereszténység” fogalmát, miközben egyébként sokszor gyűlöletet szítanak társadalmi csoportok, kisebbségek ellen.

A világ a feje tetejére állt. (Hogy mikor, az egy külön elmélkedést érdemelne.) A *miniszter* (aminek jelentése „szolga”) nem szolgál, hanem uralkodik. Jézus pedig ott „munkálkodik” belül minden egyes keményen szolgáló (sic!) kisemberben. A hatalmi rendszerek elbizakodottsága és gőgje előbb-utóbb mindig bukáshoz vezetnek.

Mit jelentenek ezek rám nézve?

Például, ha alázatos és szerény lennék, nem fenyegetne a bukás veszélye, hiszen aki nincs magas lovon, az nem tud leesni a magas lóról. Természetes emberi tulajdonság, hogy vágyom az elismerésre, de mindezt sajnos sokszor a legkisebb erőfeszítésekkel, látványos látszatcselekedetekkel próbálom „kiérdemelni”.

Szerintem megfontolandó javaslat Jézustól, hogy próbáljunk meg folytonos könyöklés és helyezkedés nélkül előbbre jutni az életünkben, és inkább alázatunkkal, szerénységünkkel érdemeljük ki mások figyelmét. Lépünk egygel hátrébb, a másik emberrel való konfliktusunkban legyünk önkritikusak, merjünk igazat adni a másik félnek. Valószínűleg így nem leszünk sem cégvezetők, sem miniszterek, de „százannyit” kapunk jutalmul.

Bajnok Balázs, Budapest